

Líders de poble

El Llagostera i el Bordils són la revelació de la Segona B de futbol i de la Divisió de Plata d'handbol tot i la seva modèstia i l'haver de competir contra històrics de grans ciutats

Líders de poble

JORDI ROURA | LLAGOSTERA

Trenta-quatre quilòmetres separen Llagostera de Bordils, dues poblacions al límit territorial del Gironès que aquest any estan d'enhorabona esportivament parlant. Tot i representar poblacions petites i disposar d'escassos recursos, són líders de la Segona B de futbol i de la Divisió de Plata d'handbol, categories semiprofessionals on han de competir amb rivals de grans ciutats, històrics, i de més poder. Llagostera, amb 8.105 habitants, és de llarg el municipi més petit del grup III de Segona B, on hi ha L'Hospitalet, el Sant Andreu de Barcelona, el Nàstic, el Lleida o l'Huracan de València. A Bordils hi viuen 1.750 persones i això no ha impedit que en l'any del seu debut a la segona divisió de l'handbol espanyol estiguin per davant d'històrics com el Pilotes Posada de Vigo, l'Alcobendas, el Teucro, el Chapela o l'Antequera. Diari de Girona va reunir ahir al camp del Llagostera la presidenta dels blaugranes, Isabel Tarragó, i el portaveu dels blanc-i-verds, Esteve Moré. Parlen els responsables del miracle.

MODESTOS A L'ELIT

ISABEL TARRAGÓ - Som clubs de poble perquè representem municipis de pocs habitants, però la majoria dels nostres rivals són de grans ciutats. Pel que fa a infraestructures i ajudes, i fins i tot d'impacte, és clar que hi ha diferències entre nosaltres i els nostres adversaris, tot i que ja sé que, per exemple, el Bordils omple cada dia el pavelló i a mi ja m'agradaria, en aquest sentit, ser com ells. En tema d'ajudes, un ajuntament petit no té els recursos que pot tenir una ciutat. Una cosa que pot ser insignificant per a qualsevol altre club de la categoria, que la demana a l'Ajuntament i la té de seguida, nosaltres l'hem d'estar batallant mesos.

ESTEVE MORÉ - Nosaltres encara som d'un poble més petit, de 1.750 habitants! Tenim un percentatge d'assistència per habitant brutal, perquè el pavelló sempre està ple. Trobar recursos costa molt, també les ajudes institucionals, i fins que no hem assolit l'ascens a Plata, o hem guanyat el premi Girona és esport, no se'ns han començat a obrir més portes. Potser en futbol ho teniu més fàcil perquè és l'esport rei... Costa que es

parli d'handbol i nosaltres hi estem contribuint gràcies a la tasca formativa que sempre hem fet.

ISABEL TARRAGÓ - Ser d'un poble et permet tenir un contacte molt directe amb la gent, això és veritat. Nosaltres participem amb barraca a la Festa Major, som a la Fira del Bolet... sempre intentem col·laborar amb els moviments associatius.

ESTEVE MORÉ - A Bordils la gent sempre ha estat molt implicada. Pensa que l'increment del pressupost per poder fer front a l'ascens ha estat de 80.000 euros, i hem tingut moltes mostres de suport de famílies que venien a fer-nos algun donatiu. Això sí, preservant la base, que és sagrada, i on mobilitzem dues-centes mainades.

ISABEL TARRAGÓ - Nosaltres estem entre els 170-180 jugadors en els equips base, però el problema que tenim és que costa molt assumir i millorar les categories. Quan tens algun nano que despunta se te l'emporten ràpid. A la base el 90% dels jugadors són del poble. El primer equip ha tingut, segurament, un ascens molt meteòric passant de Segona Regional a Segona B en un període relativament curt de temps. La base, en canvi, ens costa més. Abans deies que teníem avantatge perquè el futbol és l'esport rei, però això també té inconvenients: quan un nano despunta hi ha 200 equips al voltant que se'l poden emportar.

ESTEVE MORÉ - Sí, tens raó, aquesta és una diferència important. Una característica clau del Bordils és que a nosaltres pràcticament mai se'ns n'ha anat ningú. Hi ha hagut jugadors amb propostes per marxar al Granollers, al Barça, però ho han descartat perquè són conscients del que hi poden guanyar però també perdre. L'handbol no és com el futbol, on hi ha més diners sobre la taula. Els que s'hi troben valoren què els pot donar el Granollers o el Barça, què tenen a Bordils, i en quin entorn estan. I segurament marxar, d'entrada, vol dir posar-hi diners i no pas guanyar-ne. Per això no hi ha jugadors de Bordils a l'Asobal, tot i que hem tingut fornades molt bones: perquè s'han estimat més quedar-se a casa. Són grups d'amics que des dels 4 anys van junts a classe.

RECURSOS ECONÒMICS

ESTEVE MORÉ - El sobrecost bàsic nostre de 80.000 euros és pel cànon que ens ha fet pagar la Federació per accedir a Plata, els arbitratges, que ens costen 1.050 euros, comptant els dos col·legiats i la taula, per partit...

ISABEL TARRAGÓ - (...) els àrbitres a nosaltres ens valen 1.397 euros.

Potser la gran diferència amb vosaltres és que no paguem a ningú, al contrari, que els jugadors i l'entrenador

han de pagar la quota de soci per poder jugar. L'altra gran partida de despesa és la dels desplaçaments. A Primera Nacional només ens movíem per Catalunya i ara anem arreu d'Espanya, al País Basc, a Galícia, a Andalusia...

ISABEL TARRAGÓ - Nosaltres, base inclosa, movem un pressupost de mig milió. Les fitxes dels jugadors, perquè estem en una categoria semiprofessional, i els desplaçaments, són gran part de la despesa.

L'ESFORÇ DE SER DIRECTIU

ISABEL TARRAGÓ - No sóc cap gran experta en handbol però sí que he anat seguint des de la distància la gran temporada del Bordils. Us segueixo al Twitter des de fa un parell de mesos i sé que a la Copa ho va fer molt bé, jugant contra un equip de l'Asobal (Cangas). Sempre agrada que els club gironins vagin bé. Tinc ganes de venir un dia a veure un partit, tot i que m'haureu d'ajudar perquè no hi entenc gaire!

ESTEVE MORÉ - Uff! És tota una experiència veure un partit al nostre pavelló.

ISABEL TARRAGÓ -He vist fotos i ja me n'he fet una idea... Sempre ompliu!

ESTEVE MORÉ - Jo fa tres anys que treballo a l'institut de Llagostera i en sento molt a parlar, del club. Tinc alumnes que hi juguen, i la temporada passada us vaig seguir amb tot el que va fer a la Copa. Recordo aquell dia conta el València que us va caure un gran xàfec! Som dos clubs semblants, perquè les directives treballem moltíssim, les reunions són eternes, i tenim molta feina per fer.

ISABEL TARRAGÓ - Et donaré una idea: a nosaltres ens passava el mateix i vam decidir fer-les tot sopant. D'aquesta manera almenys tenim una cosa feta. Quanta gent sou a la junta?

ESTEVE MORÉ - Nosaltres vint.

ISABEL TARRAGÓ - A Llagostera som deu.

ESTEVE MORÉ - A Bordils tenim dues branques separades, el volei i l'handbol, dins d'un club comú. Jo he sigut jugador, entrenador i ara directiu. Quan acabes l'etapa d'esportista estàs uns anys en reserva fins que tens nens en edat de jugar i tornes a entrar a la roda. I és aleshores quan et van insistint perquè entris a la junta i caus a la trampa...

ISABEL TARRAGÓ - Aquí continuem els mateixos que ja hi érem a Segona Regional, amb alguna baixa per motius de salut. Tots ens hem hagut d'anar reciclant per afrontar els nous reptes. Tenim molta feina i pocs recursos, ens ho hem de fer tot entre nosaltres perquè si no s'esfumen els pocs diners que generes. Hi ha clubs, perquè així ho he vist, on el president arriba cinc minuts abans del partit al camp, saluda la gent, i se'n va cap a casa al final, deixant una desena d'empleats allà treballant. No és el nostre cas. Quan juguem a casa, cap dels meus directius veu el partit, perquè n'hi ha que són al bar, d'altres a l'entrada... sempre hi ha coses a fer. Quan vam pujar a Segona B em van obligar a anar a seure amb el president rival. No som una directiva d'americana, corbata i llotja.

ESTEVE MORÉ - A Bordils ens passa igual. Els directius ens repartim les feines que toquen quan l'equip de Divisió de Plata juga a casa i per sort tenim el suport d'algunes persones que ens vénen a ajudar de forma altruïsta. Tenim gent al bar, venent entrades, controlant les portes d'accés... Tots fem feina d'organització i entre tots ho fem tot. Ara ens hem reorganitzat una mica, i fins i tot hi ha algun dia que et poc tocar lliurar per veure el partit... és molta feina, però es viu amb il·lusió.

ELS REPTES DE FUTUR

ISABEL TARRAGÓ - Ara sóc líders, però encara queda molt per davant. Hem de gaudir-ho mentre duri i allargar-ho el màxim possible. La salvació està en 45-46 punts, ja que quan abans hi arribem millor i després podrem pensar en altres reptes. Ara, no renunciarem a res.

ESTEVE MORÉ - Nosaltres anirem al màxim fins al final. L'objectiu era mantenir-nos i després, sent més ambiciosos, volíem acabar la temporada en aquells llocs on no jugues ni promoció de descens ni d'ascens, cosa que també t'estalvia uns diners en desplaçaments. Tenim 14 punts i la salvació no sé, potser està en 20 o 22 i la tenim molt a prop. Pujar a l'Asobal? Ja en parlaríem. De moment anem pas a pas. Aquests nanos van acabar un dijous exhaustos el partit de Copa, l'endemà van anar a treballar, al vespre s'estaven entrenant i el dissabte agafaven un autobús per anar a jugar aquell mateix vespre a Renteria. I al minut 40 perdien de sis i van acabar guanyant d'un. El que estem fent és increïble i tenim el reconeixement de la gent, tant aquí com a fora. Una anècdota: en el primer partit a casa va venir el Chapela. Jo hi havia jugat, contra ells, fa anys, en una fase d'ascens, i vam penjar la crònica del partit en una paret del pavelló. El president d'ells s'ho va estar mirant i no coneixia cap dels seus jugadors, tenien fins i tot estrangers. Nosaltres, en canvi, hi som tots. Fent de directius, d'entrenadors o col·laborant d'altres maneres.

ISABEL TARRAGÓ - El Llagostera també se sent valorat. Tant a casa com a fora. Nosaltres sovint visitem estadis grans i sents una certa enveja quan et porten a la sala VIP o t'ensenyen els camps d'entrenament, o la residència del futbol base. Llavors, quan vénen aquí, els dic que això és el meu terreny de joc, d'entrenament i del futbol base. No tinc llotja i la sala VIP és la de premsa, reciclada. Els equips que no ens coneixen és quan vénen aquí que s'adonen del que som i del que estem fent. Quan vam anar a Saragossa l'any passat m'explicaven que tenien sis camps d'entrenament per a cinc equips. Jo els vaig dir que en tenia un per catorze.

ESTEVE MORÉ - Ara un dels meus projectes és crear una aula d'estudi, per tal que els nanos facin els deures mentre esperen els pares o abans d'entrenar. El futur és la base. A Bordils i a Llagostera.

ISABEL TARRAGÓ - Nosaltres també volem potenciar la base, millorar les categories, tot i que costa molt pujar i molt poc baixar. El primer equip ja anirà fent, i si es baixa algun dia de Segona B tampoc passarà res.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/esports/2013/11/22/liders-poble/644861.html?utm_source=rss